

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1753

(2019. gada 23. oktobris)

par Savienības rīcību pēc tās pievienošanās Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Lai Savienība varētu pilnīgi īstenot savu ekskluzīvo kompetenci attiecībā uz savu kopējo tirdzniecības politiku, pilnībā ievērojot savas saistības, kas ir noteiktas Pasaules Tirdzniecības organizācijas Līgumā par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (*TRIPS*), tā kļūs par Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas akta ("Ženēvas akts") Līgumslēdzēju pusi, ievērojot Padomes Lēmumu (ES) 2019/1754 ⁽³⁾, kurš arī dalībvalstīm ļauj ratificēt Ženēvas aktu vai pievienoties tam Savienības interesēs. Ženēvas akta līgumslēdzējas puses ir dalībnieces īpašā savienībā, kas izveidota ar Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību un to starptautisko reģistrāciju ("Īpašā savienība"). Saskaņā ar Lēmumu (ES) 2019/1754. Savienība un dalībvalstis, kuras ir ratificējušas Ženēvas aktu vai pievienojušas tam, Īpašajā savienībā attiecībā uz Ženēvas aktu ir jāpārstāv Komisijai.
- (2) Ir lietderīgi paredzēt noteikumus, kas ļauj Savienībai savā vārdā un to dalībvalstu vārdā, kuras ratificē Ženēvas aktu vai pievienojas minētajam aktam, īstenot tajā noteiktās tiesības un pildīt tajā noteiktās saistības.
- (3) Ženēvas akts aizsargā cilmes vietu nosaukumus, tostarp cilmes vietas nosaukumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ⁽⁴⁾ un (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁵⁾ nozīmē, kā arī ģeogrāfiskās izcelsmes norādes Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 ⁽⁶⁾ un (ES) 2019/787 ⁽⁷⁾ nozīmē, kas abi kopā šajā regulā tiek saukti par "ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm".

⁽¹⁾ OV C 110, 22.3.2019., 55. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 7. oktobra lēmums.⁽³⁾ Padomes Lēmums (ES) 2019/1754 (2019. gada 7. oktobris) par Eiropas Savienības pievienošanos Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 12. lpp.).⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp.).⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/787 (2019. gada 17. aprīlis) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu un marķējumu, stipro alkoholisko dzērienu nosaukumu lietošanu citu pārtikas produktu noformējumā un marķējumā, stipro alkoholisko dzērienu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, lauksaimnieciskās izcelsmes etilspirta un destilātu izmantošanu alkoholiskajos dzērienos un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 110/2008 (OV L 130, 17.5.2019., 1. lpp.).

- (4) Savienībai pievienojoties Ženēvas aktam un pēc tam, Komisijai būtu regulāri jāiesniedz Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas Starptautiskajam birojam ("Starptautiskais birojs") pieteikumi, lai Starptautiskā biroja reģistrā ("Starptautiskais reģistrs") tiktu starptautiski reģistrētas tādas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuru izcelsme ir Savienības teritorijā un kuras tiek aizsargātas Savienības teritorijā. Šādu pieteikumu pamatā vajadzētu būt paziņojumiem no dalībvalstīm, kas rīkojas pēc savas iniciatīvas vai pēc fiziskas personas vai juridiskas personas, kas minēta Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmēja, kā definēts tā 1. panta xvii) punktā, lūguma. Gatavojot paziņojumus, dalībvalstīm būtu jāapsver ekonomiskās intereses saistībā ar attiecīgo ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu starptautisko aizsardzību un jo īpaši jāņem vērā produkcijas vērtība un eksporta vērtība, aizsardzība atbilstoši citiem nolīgumiem, kā arī pašreizēja vai potenciāla neatbilstīga izmantošana trešās valstīs.
- (5) Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes būtu jāreģistrē Starptautiskajā reģistrā tādēļ, lai nodrošinātu kvalitatīvus produktus, godīgu konkurenci un patērētāju aizsardzību. Tā kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm ir nozīmīga kultūras un ekonomiskā vērtība, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrācija būtu jāizvērtē, ņemot vērā vietējām kopienām radīto vērtību, lai sniegtu atbalstu lauku attīstībai un veicinātu jaunas darba iespējas ražošanas, pārstrādes un citu saistītu pakalpojumu jomā.
- (6) Lai izveidotu pastāvīgu dialogu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, Komisijai būtu regulāri jāizmanto esošie mehānismi apspriedēm ar dalībvalstīm, arodasociācijām un Savienības ražotājiem.
- (7) Būtu jāizveido attiecīgas procedūras, lai Komisija varētu novērtēt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuru izcelsme ir Ženēvas akta līgumslēdzējās pusēs, kas nav dalībvalstis ("trešās Līgumslēdzējas pusēs"), un kuras ir reģistrētas Starptautiskajā reģistrā, nolūkā pieņemt lēmumus par aizsardzību Savienībā un – attiecīgā gadījumā – šādu aizsardzību atzīt par spēkā neesošu.
- (8) Tādu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības izpildes panākšana Savienībā, kuru izcelsme ir trešās Līgumslēdzējās pusēs un kuras ir reģistrētas Starptautiskajā reģistrā, būtu jāveic saskaņā ar Ženēvas akta III nodaļu, jo īpaši tā 14. pantu, kurā noteikts, ka katrai Līgumslēdzējai pusei ir jādara pieejami iedarbīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi reģistrētu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai un jānodrošina, ka publiska iestāde vai jebkura ieinteresēta persona – fiziska vai juridiska, publiska vai privāta – saskaņā ar attiecīgās Līgumslēdzējas puses tiesību sistēmu un praksi var ierosināt juridisku procesu, lai nodrošinātu šādu norāžu aizsardzību.
- (9) Lai līdztekus ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai nodrošinātu arī Savienības, reģionālo un valstu preču zīmju aizsardzību, ņemot vērā Ženēvas akta 13. panta 1. punktā noteikto aizsardzības pasākumu attiecībā uz agrāku preču zīmju tiesībām, būtu jāgarantē tas, ka līdzās pastāv Starptautiskajā reģistrā reģistrētas agrākas preču zīmes un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kurām piešķirta aizsardzība Savienībā vai kuras izmanto Savienībā.
- (10) Ņemot vērā Savienības ekskluzīvo kompetenci attiecībā uz kopējo tirdzniecības politiku, dalībvalstīm, kuras vēl nav 1958. gada Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību un to starptautisko reģistrāciju, kura pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī ("Lisabonas vienošanās"), puses, nebūtu minētā vienošanās jāratificē vai tai jāpievienojas.
- (11) Dalībvalstīm, kuras jau ir Lisabonas vienošanās puses, būtu jāatļauj tādām palikt, jo īpaši, lai nodrošinātu ar minēto vienošanos piešķirto tiesību nepārtrauktību un tajā noteikto saistību izpildi. Tomēr tām būtu jārikojas vienīgi Savienības interesēs un pilnībā ievērojot Savienības ekskluzīvo kompetenci. Tādēļ minētajām dalībvalstīm būtu jāisteno savas tiesības un saistības saskaņā ar Lisabonas vienošanos, pilnībā ievērojot atļauju, ko Savienība piešķirusi, ievērojot šo regulu. Lai ievērotu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vienoto aizsardzības sistēmu, kas Savienībā izveidota attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, un lai vēl vairāk uzlabotu saskaņošanu iekšējā tirgū, minētajām dalībvalstīm saskaņā ar Lisabonas vienošanos nebūtu jāreģistrē nekādi jauni cilmes vietu nosaukumi produktiem, kuri ir Regulu (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 vai (ES) 2019/787 darbības jomā.
- (12) Dalībvalstis, kuras jau ir Lisabonas vienošanās puses, ir reģistrējušas cilmes vietu nosaukumus saskaņā ar Lisabonas vienošanos. Būtu jāparedz pārejas režīms, lai būtu iespējama minēto cilmes vietu nosaukumu nepārtraukta aizsardzība, ievērojot minētās vienošanās, Ženēvas akta un Savienības tiesību aktu prasības.

- (13) Dalībvalstis, kuras jau ir Lisabonas vienošanās puses, aizsargā minētās vienošanās trešo pušu cilmes vietu nosaukumus. Lai nodrošinātu, ka tām ir līdzekļi, ar ko izpildīt starptautiskās saistības, kuras tās ir uzņēmušas pirms Savienības pievienošanās Ženēvas aktam, būtu jāparedz pārejas režīms, kam būtu jārada sekas tikai valsts līmenī un nebūtu jāietekmē Savienības iekšējā vai starptautiskā tirdzniecība.
- (14) Ir vietā, ka maksas, kas atbilstoši Ženēvas aktam un Lisabonas vienošanās un Lisabonas vienošanās Ženēvas akta Kopīgajam reglamentam ("Kopīgais reglaments") jāmaksā par pieteikuma iesniegšanu Starptautiskajā birojā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes starptautiskajai reģistrācijai, kā arī maksas, kas jāmaksā saistībā ar citiem ierakstiem Starptautiskajā reģistrā un par izrakstu, apliecinājumu vai citas informācijas sniegšanu saistībā ar minētās starptautiskās reģistrācijas saturu, būtu jāsedz dalībvalstij, kurā ir ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izcelsme, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas minēta Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmējam, kā definēts tā 1. panta xvii) punktā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai fiziskā persona, juridiskā persona vai saņēmējs samaksātu dažas vai visas maksas.
- (15) Lai segtu jebkādu deficītu saistībā ar Īpašās savienības darbības budžetu, Savienībai, ņemot vērā ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības ekonomisko un kultūras vērtību, būtu jāspēj – Savienības gada budžetā šim nolūkam pieejamo līdzekļu ietvaros – paredzēt īpašu iemaksu, par ko, ievērojot Ženēvas akta 24. panta 4. punktu, nolēmusi Īpašās savienības asambleja.
- (16) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Savienības dalības īstenošanai Īpašajā savienībā, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras izveidot sarakstu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas iekļaujamās pieteikumā, kurš iesniedzams Starptautiskajam birojā par to starptautisko reģistrāciju pēc pievienošanās Ženēvas aktam, un jebkādi turpmāki pieteikuma iesniegšanai, noraidīt iebildumu, lemt, vai piešķirt Starptautiskajā reģistrā reģistrētas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, atsaukt starptautiskās reģistrācijas seku atteikumu, lūgt starptautiskās reģistrācijas anulēšanu, paziņot par to, ka Starptautiskajā reģistrā reģistrētas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzība Savienībā ir atzīta par spēkā neesošu, kā arī atļaut dalībvalstīm paredzēt jebkādas vajadzīgos grozījumus attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu produktam, kas ir aizsargāts ar Regulām (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 vai (ES) 2019/787, un paziņot par to Starptautiskajam reģistram. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011^(*).
- (17) Saskaņā ar proporcionalitātes principu pamatmērķa – proti, lai Savienība varētu piedalīties Īpašajā savienībā tādā veidā, kas nodrošinās ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu efektīvu aizsardzību starptautiskajā līmenī, – sasniegšanai ir vajadzīgs un ir lietderīgi paredzēt noteikumus un procedūras attiecībā uz Savienības rīcību pēc tās pievienošanās Ženēvas aktam. Šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai sasniegtu izvirzīto mērķi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu.
- (18) Ir svarīgi nodrošināt, lai Komisija laika gaitā pārraudzītu un izvērtētu Savienības dalību Ženēvas aktā. Lai veiktu šādu izvērtējumu, Komisijai cita starpā būtu jāņem vērā to ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu skaits, kuras ir aizsargātas un reģistrētas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un attiecībā uz kurām ir iesniegti starptautiskās reģistrācijas pieteikumi, gadījumi, kad aizsardzību noraidīja trešās Līgumslēdzējas puses, tādu trešo valstu skaita izmaiņas, kuras piedalās Ženēvas aktā, Komisijas īstenotā rīcība minētā skaita palielināšanai, kā arī Savienības tiesību aktu par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm aktuālā stāvokļa ietekme uz Ženēvas akta pievilcību trešām valstīm un to ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu skaits un veids, kuru izcelsme ir trešās Līgumslēdzējās pusēs un kuras Savienība ir noraidījusi,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu nosaka noteikumus un procedūras attiecībā uz Savienības rīcību pēc tās pievienošanās Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam ("Ženēvas akts").

^(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Šajā regulā termins “ģeogrāfiskās izcelsmes norādes” aptver cilmes vietu nosaukumus Ženēvas akta nozīmē, tostarp cilmes vietas nosaukumus Regulu (ES) Nr. 1151/2012 un (ES) Nr. 1308/2013 nozīmē, kā arī ģeogrāfiskās izcelsmes norādes Regulu (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 un (ES) Nr. 251/2014 nozīmē.

2. pants

Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu starptautiskā reģistrācija

1. Savienībai pievienojoties Ženēvas aktam un pēc tam Komisija kā kompetentā iestāde Ženēvas akta 3. panta nozīmē regulāri iesniedz Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas Starptautiskajam birojam (“Starptautiskais birojs”) pieteikumus par tādu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu starptautisko reģistrāciju, ievērojot Ženēvas akta 5. panta 1. un 2. punktu, kas ir aizsargātas un reģistrētas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un attiecas uz Savienības izcelsmes produktiem.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis var lūgt Komisijai Starptautiskajā reģistrā reģistrēt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuru izcelsme ir to teritorijā un kuras ir aizsargātas un reģistrētas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Šādu lūgumu pamatā var būt:

a) fiziskas personas vai juridiskas personas, kas minēta Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmēja, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xvii) punktā, lūgums; vai

b) pašu iniciatīva.

3. Pamatojoties uz šādiem lūgumiem, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros uzskaita šā panta 1. punktā minētās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru

3. pants

Tādas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes anulēšana, kuras izcelsme ir kādā dalībvalstī un kura ir reģistrēta Starptautiskajā reģistrā

1. Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai Starptautiskajam birojam lūgtu anulēt tādas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrāciju Starptautiskajā reģistrā, kuras izcelsme ir kādā Savienības dalībvalstī, jebkuros no šādiem apstākļiem:

a) ģeogrāfiskās izcelsmes norāde Savienībā vairs nav aizsargāta;

b) pēc tās dalībvalsts lūguma, kurā ir ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izcelsme, uz šāda pamata:

i) fiziskas personas vai juridiskas personas, kas minēta Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmēja, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xvii) punktā, lūgums; vai

ii) pašas iniciatīva.

2. Šā panta 1. punktā minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija nekavējoties paziņo Starptautiskajam birojam par anulēšanas lūgumu.

4. pants

Starptautiskajā reģistrā reģistrētu trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu publicēšana

1. Komisija publicē jebkuru starptautisko reģistrāciju, ko Starptautiskais birojs ir paziņojis, ievērojot Ženēvas akta 6. panta 4. punktu, un kas:

a) attiecas uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras ir reģistrētas Starptautiskajā reģistrā un attiecībā uz kurām izcelsmes Līgumslēdzēja puse, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xv) punktā, nav kāda dalībvalsts; un

b) attiecas uz produktu, attiecībā uz kuru ir nodrošināta ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība Savienības līmenī.

2. Šā panta 1. punktā minēto starptautisko reģistrāciju publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā. Publikācijā iekļauj atsauci uz produkta veidu un izcelsmes valsti.

5. pants

Starptautiskajā reģistrā reģistrētu trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu novērtēšana

1. Komisija novērtē jebkuru starptautisko reģistrāciju, ko Starptautiskais birojs ir paziņojis, ievērojot Ženēvas akta 6. panta 4. punktu, un kas attiecas uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras ir reģistrētas Starptautiskajā reģistrā un attiecībā uz kurām izcelsmes Līgumslēdzēja puse, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xv) punktā, nav kāda dalībvalsts, lai noteiktu, vai tā ietver Lisabonas vienošanās un Ženēvas akta Kopīgā reglamenta ("Kopīgais reglaments") 5. noteikuma 2. punktā noteikto obligāto saturu un Kopīgā reglamenta 5. noteikuma 3. punktā noteiktās ziņas par kvalitāti, reputāciju vai īpašībām, un lai pārbaudītu, vai 4. pantā minētā publikācija attiecas uz produktu, attiecībā uz kuru ir nodrošināta ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība Savienības līmenī.

2. Šā panta 1. punktā minēto novērtēšanu veic četros mēnešos no dienas, kad attiecīgā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir reģistrēta Starptautiskajā reģistrā, un tā neietver citu tādu īpašu Savienības noteikumu novērtēšanu, kuri attiecas uz produktu laišanu tirgū un jo īpaši uz sanitārajiem un fitosanitārajiem standartiem, tirdzniecības standartiem vai pārtikas marķēšanu.

6. pants

Iebildumu procedūra attiecībā uz Starptautiskajā reģistrā reģistrētām trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm

1. Četros mēnešos no dienas, kad notikusi starptautiskās reģistrācijas publicēšana saskaņā ar 4. pantu, dalībvalsts iestādes vai tādas trešās valsts iestādes, kas nav izcelsmes Līgumslēdzēja puse, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xv) punktā, vai arī leģitīmi ieinteresēta un Savienībā vai trešā valstī, kas nav izcelsmes Līgumslēdzēja puse, reģistrēta fiziska vai juridiska persona var iesniegt Komisijai iebildumu.

Iebildumu sniedz vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām.

2. Šā panta 1. punktā minētais iebildums ir pieņemams tikai tad, ja tas ir iesniegts šā panta 1. punktā noteiktajā termiņā un ja tas ir balstīts uz vienu vai vairākiem šādiem pamatiem:

- a) Starptautiskajā reģistrā reģistrētā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde konfliktē ar augu šķirnes vai dzīvnieku sugas nosaukumu, un tas var patērētāju maldināt par produkta patieso izcelsmi;
- b) Starptautiskajā reģistrā reģistrētā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir pilnīgs vai daļējs homonīms ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kas jau ir aizsargāta Savienībā, un praksē nav pietiekamas atšķirības starp aizsardzībai ierosinātās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un Savienībā jau aizsargātās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes vietējas un tradicionālas lietošanas un noformēšanas nosacījumiem, ņemot vērā vajadzību nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret attiecīgajiem ražotājiem un nemaldināt patērētājus;
- c) ar Starptautiskajā reģistrā reģistrētās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību Savienībā tiktu pārkāptas agrākas preču zīmes tiesības Savienības, reģionālā vai valsts līmenī;
- d) trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzība Savienībā apdraudētu pilnīgi vai daļēji identiska nosaukuma izmantošanu vai preču zīmes ekskluzivitāti Savienības, reģionālā vai valsts līmenī vai tādu produktu pastāvēšanu, kas likumīgi laisti tirgū vismaz piecus gadus pirms dienas, kad notikusi starptautiskās reģistrācijas publicēšana saskaņā ar 4. pantu;
- e) Starptautiskajā reģistrā reģistrētā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde attiecas uz produktu, attiecībā uz kuru nav nodrošināta ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība Savienības līmenī;
- f) nosaukums, kura reģistrācija tiek prasīta, Savienības teritorijā ir sugas vārds;
- g) nav izpildīti Ženēvas akta 2. panta 1. punkta i) un ii) apakšpunktā minētie nosacījumi;
- h) Starptautiskajā reģistrā reģistrētā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir homonīms nosaukums, kas maldina patērētāju, liekot domāt, ka produkti nāk no citas teritorijas, pat ja nosaukums ir pareizs, ciktāl tas attiecas uz konkrēto produktu faktisko izcelsmes teritoriju, reģionu vai vietu.

3. Komisija novērtē 2. punktā minētos iebilduma pamatojumus attiecībā uz Savienības teritoriju vai tās daļu.

7. pants

Lēmums par Starptautiskajā reģistrā reģistrētu trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību Savienībā

1. Ja, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts, ievērojot 5. pantu, ir izpildīti minētajā pantā paredzētie nosacījumi un nav saņemts neviens iebildums vai neviens pieņemams iebildums, Komisija, pieņemot īstenošanas aktu, attiecīgi noraida jebkādu nepieņemamo iebildumu un nolēmj piešķirt ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Ja, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts, ievērojot 5. pantu, nav izpildīti minētajā pantā paredzētie nosacījumi vai ir saņemts pieņemams iebildums, kā noteikts 6. panta 2. punktā, Komisija, pieņemot īstenošanas aktu, lemj, vai piešķirt aizsardzību Starptautiskajā reģistrā reģistrētai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas attiecas uz produktiem, kuri nav 15. panta 1. punktā minēto komiteju kompetencē, lēmumu par to, vai piešķirt aizsardzību, pieņem Komisija.
3. Lēmumā piešķirt aizsardzību ģeogrāfiskās izcelsmes norādei saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu izklāsta piešķirtās aizsardzības tvērumu un var ietvert nosacījumus, kas ir saderīgi ar Ženēvas aktu, un jo īpaši piešķirt noteiktu pārejas periodu, kas norādīts Ženēvas akta 17. pantā un Kopīgā reglamenta 14. noteikumā.
4. Saskaņā ar Ženēvas akta 15. panta 1. punktu Komisija par attiecīgās starptautiskās reģistrācijas seku atzīšanas atteikumu Savienības teritorijā paziņo Starptautiskajam birojam viena gada laikā no starptautiskās reģistrācijas paziņojuma saņemšanas saskaņā ar Ženēvas akta 6. panta 4. punktu vai gadījumos, kas minēti Lēmuma (ES) 2019/1754 5. panta pirmajā daļā, – divu gadu laikā no minētā paziņojuma saņemšanas.
5. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc pienācīgi pamatota lūguma, ko izteikusi kāda dalībvalsts, var, pieņemot īstenošanas aktu, pilnībā vai daļēji atsaukt Starptautiskajam birojam iepriekš paziņotu atteikumu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija nekavējoties paziņo Starptautiskajam birojam par šādu atsaukšanu.

8. pants

Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu izmantošana

1. Īstenošanas aktus, kurus Komisija pieņem, ievērojot 7. pantu, piemēro, neskarot citus īpašus Savienības noteikumus, kas saistīti ar produktu laišanu tirgū un jo īpaši ar lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, sanitārajiem un fitosanitārajiem standartiem un pārtikas marķēšanu.
2. Ievērojot 1. punktu, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ko aizsargā ar šo regulu, var izmantot jebkurš tirgus dalībnieks, kurš tirgo produktu, saskaņā ar minēto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu starptautisko reģistrāciju.

9. pants

Starptautiskajā reģistrā reģistrētas trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādes seku atzīšana par spēkā neesošām Savienībā

1. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc pienācīgi pamatota lūguma, ko izteikusi kāda dalībvalsts, trešā valsts vai fiziska vai juridiska persona, kurai ir leģitīmas intereses, var, pieņemot īstenošanas aktu, pilnībā vai daļēji atzīst par spēkā neesošām ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības Savienībā sekas, ja ir viens vai vairāki šādi apstākļi:
 - a) ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vairs nav aizsargāta izcelsmes Līgumslēdzējā pusē;
 - b) ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vairs nav reģistrēta Starptautiskajā reģistrā;
 - c) vairs netiek nodrošināta atbilstība Kopīgā reglamenta 5. noteikuma 2. punktā paredzētajam obligātajam saturam vai ziņām par kvalitāti, reputāciju vai īpašībām, kā noteikts Kopīgā reglamenta 5. noteikuma 3. punktā.

2. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru un tikai pēc tam, kad fiziskajām personām vai juridiskajām personām, kas minētas Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmējiem, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xvii) punktā, ir sniegta iespēja aizstāvēt savas tiesības.
3. Ja atzīšanu par spēkā neesošu vairs nevar pārsūdzēt, Komisija nekavējoties paziņo Starptautiskajam birojam par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes starptautiskās reģistrācijas seku atzīšanu par spēkā neesošām Savienības teritorijā saskaņā ar 1. punkta a) vai c) apakšpunktu.

10. pants

Saistība ar preču zīmēm

1. Ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzība neskar tādas agrākas preču zīmes spēkā esamību Savienības, reģionālā vai valsts līmenī, kas labticīgi pieteikta vai reģistrēta vai kas iegūta labticīgas izmantošanas ceļā kādas dalībvalsts, dalībvalstu reģionālas savienības vai Savienības teritorijā.
2. Starptautiskajā reģistrā reģistrētu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neaizsargā Savienības teritorijā, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju, atpazīstamību un lietošanas ilgumu, minētās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzība Savienības teritorijā varētu patērētāju maldināt par produkta patieso identitāti.
3. Neskarot 2. punktu, preču zīmi, kas ir labticīgi pieteikta vai reģistrēta vai iegūta lietošanas ceļā, ja šādu iespēju paredz piemērojamie tiesību akti, kādas dalībvalsts, dalībvalstu reģionālas savienības vai Savienības teritorijā pirms dienas, kad Starptautiskais birojs ir paziņojis Komisijai par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes starptautiskās reģistrācijas publicēšanu, un kuras izmantošana būtu pretrunā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai, var attiecībā uz konkrēto produktu turpināt izmantot un atjaunot neatkarīgi no ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības, ar noteikumu, ka nav pamata tās atzīšanai par spēkā neesošu vai atcelšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001⁽⁹⁾ vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2436⁽¹⁰⁾. Šādos gadījumos ir atļauta gan ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izmantošana, gan attiecīgās preču zīmes izmantošana.

11. pants

Pārejas noteikumi par cilmes vietas nosaukumiem, kuru izcelsme ir dalībvalstīs un kuri ir jau reģistrēti saskaņā ar Lisabonas vienošanos

1. Attiecībā uz katru cilmes vietas nosaukumu, kura izcelsme ir dalībvalstī, kas ir Lisabonas vienošanās puse, produktam, kas ir aizsargāts ar kādu no šīs regulas 1. pantā minētajām regulām, attiecīgā dalībvalsts, pamatojoties uz fiziskas vai juridiskas personas, kas minēta Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmēja, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xvii) punktā, lūgumu vai pēc savas iniciatīvas, izvēlas lūgt vai nu:
- a) minētā cilmes vietas nosaukuma starptautisko reģistrāciju saskaņā ar Ženēvas aktu, ja attiecīgā dalībvalsts ir ratificējusi Ženēvas aktu vai tam pievienojusies, ievērojot atļauju, kas minēta Lēmuma (ES) 2019/1754 3. pantā; vai
- b) anulēt minētā cilmes vietas nosaukuma reģistrāciju Starptautiskajā reģistrā.

Attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par pirmajā daļā minēto izvēli līdz 2022. gada 14. novembrim.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minētajās situācijās attiecīgā dalībvalsts, koordinējot ar Komisiju, ar Starptautisko biroju pārbauda, vai ir jāizdara jebkādi grozījumi saskaņā ar Kopīgā reglamenta 7. noteikuma 4. punktu reģistrācijas nolūkā saskaņā ar Ženēvas aktu.

Komisija, pieņemot īstenošanas aktu, pilnvaro dalībvalsti nodrošināt vajadzīgos grozījumus un informēt Starptautisko biroju. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV L 154, 16.6.2017., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 336, 23.12.2015., 1. lpp.).

2. Attiecībā uz katru cilmes vietas nosaukumu, kura izcelsme ir dalībvalstī, kas ir Lisabonas vienošanās puse, produktam, kas ietilpst vienas no šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto regulu darbības jomā, bet netiek aizsargāts ne ar vienu no minētajām regulām, attiecīgā dalībvalsts, pamatojoties uz fiziskas vai juridiskas personas, kas minēta Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmēja, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xvii) punktā, lūgumu vai pēc savas iniciatīvas, izvēlas lūgt vai nu:

- a) minētā cilmes vietas nosaukuma reģistrāciju saskaņā ar attiecīgo regulu; vai
- b) anulēt minētā cilmes vietas nosaukuma reģistrāciju Starptautiskajā reģistrā.

Attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai par pirmajā daļā minēto izvēli un iesniedz attiecīgo lūgumu līdz 2022. gada 14. novembrim.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minētajās situācijās attiecīgā dalībvalsts lūdz minētā cilmes vietas nosaukuma starptautisko reģistrāciju saskaņā ar Ženēvas aktu, ja minētā dalībvalsts ir ratificējusi Ženēvas aktu vai tam pievienojusies, ievērojot atļauju, kas minēta Lēmuma (ES) 2019/1754 3. pantā, viena gada laikā no dienas, kad saskaņā ar piemērojamo regulu ir reģistrēta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde. Piemēro 1. punkta trešo un ceturto daļu.

Ja reģistrācijas lūgums saskaņā ar piemērojamo regulu tiek noraidīts un ir izsmelti saistītie aizsardzības līdzekļi administratīvā kārtā vai tiesā vai ja reģistrācijas lūgums saskaņā ar Ženēvas aktu nav iesniegts, ievērojot šā punkta trešo daļu, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties lūdz anulēt minētā cilmes vietas nosaukuma reģistrāciju Starptautiskajā reģistrā.

3. Attiecībā uz cilmes vietu nosaukumiem produktiem, kas neietilpst vienas no šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto regulu darbības jomā un attiecībā uz kuriem nav nodrošināta ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība Savienības līmenī, dalībvalsts, kas jau ir Lisabonas vienošanās puse, var saglabāt jebkuru esošo reģistrāciju Starptautiskajā reģistrā.

Šāda dalībvalsts var arī iesniegt turpmākus pieteikumus reģistrācijai Starptautiskajā reģistrā saskaņā ar Lisabonas vienošanos attiecībā uz šādiem cilmes vietu nosaukumiem, kuru izcelsme ir tās teritorijā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) attiecīgā dalībvalsts ir sniegusi Komisijai paziņojumu par pieteikuma projektu šādu cilmes vietu nosaukumu reģistrācijai; šādā paziņojumā iekļauj pierādījumus, ka pieteikums atbilst reģistrācijas prasībām saskaņā ar Lisabonas vienošanos; un
- b) Komisija divu mēnešu laikā pēc šāda paziņojuma nav sniegusi negatīvu atzinumu; negatīvu atzinumu var sniegt tikai pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti un ārkārtas un pienācīgi pamatotos gadījumos, ja pierādījumi, kas prasīti a) apakšpunktā, pietiekami nepamato to, ka ir izpildītas reģistrācijas prasības saskaņā ar Lisabonas vienošanos, vai ja reģistrācija nelabvēlīgi ietekmētu Savienības tirdzniecības politiku.

Ja Komisija lūdz papildu informāciju par paziņojumu, kas sniegts saskaņā ar otrās daļas a) apakšpunktu, termiņš Komisijas rīcībai ir viens mēnesis no lūgtās informācijas saņemšanas.

Komisija nekavējoties informē pārējās dalībvalstis par jebkuru paziņojumu, kas sniegts saskaņā ar otrās daļas a) apakšpunktu.

12. pants

Pārejas aizsardzība cilmes vietu nosaukumiem, kuru izcelsme ir trešā valstī un kuri ir reģistrēti saskaņā ar Lisabonas vienošanos

1. Dalībvalstis, kas bija Lisabonas vienošanās puses pirms Savienības pievienošanās Ženēvas aktam, ar valsts aizsardzības sistēmas palīdzību var turpināt aizsargāt cilmes vietu nosaukumus, kuru izcelsme ir trešā valstī, kas ir Lisabonas vienošanās puse, sākot no dienas, kad Savienība kļūst par Ženēvas akta Līgumslēdzēju pusi, attiecībā uz cilmes vietu nosaukumiem, kas līdz minētajai dienai ir reģistrēti saskaņā ar Lisabonas vienošanos.

2. Šā panta 1. punktā minēto aizsardzību:

a) aizstāj ar aizsardzību saskaņā ar Savienības aizsardzības sistēmu attiecībā uz konkrētu cilmes vietas nosaukumu, ja tā tiek nodrošināta ar lēmumu, kas saskaņā ar šīs regulas 7. pantu pieņemts pēc attiecīgās trešās valsts pievienošanās Ženēvas aktam, ar nosacījumu, ka aizsardzība, ko nodrošina ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šīs regulas 7. pantu, saglabā attiecīgā cilmes vietas nosaukuma aizsardzības nepārtrauktību attiecīgajā dalībvalstī;

b) izbeidz attiecībā uz konkrētu cilmes vietas nosaukumu, kad beidzas starptautiskās reģistrācijas sekas.

3. Ja cilmes vietas nosaukums, kura izcelsme ir trešā valstī, nav reģistrēts saskaņā ar šo regulu vai valsts aizsardzība nav aizstāta saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, par šādas valsts aizsardzības sekām atbildīga ir vienīgi attiecīgā dalībvalsts.

4. Pasākumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar 1. punktu, ir sekas tikai valsts līmenī, un tie neietekmē Savienības iekšējo vai starptautisko tirdzniecību.

5. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis nosūta Komisijai jebkuru Starptautiskā biroja saskaņā ar Lisabonas vienošanos sniegtu paziņojumu. Komisija minēto paziņojumu tad nosūta visām pārējām dalībvalstīm.

6. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis paziņo Starptautiskajam birojam par to, ka tās nevar nodrošināt valsts aizsardzību attiecībā uz cilmes vietas nosaukumu produktam, kas ietilpst vienas no šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto regulu darbības jomā un kas ir reģistrēts un tām paziņots saskaņā ar Lisabonas vienošanos, no dienas, kad Savienība kļūst par Ženēvas akta Līgumslēdzēju pusi.

13. pants

Maksas

Maksas, kas jāmaksā atbilstoši Ženēvas akta 7. pantam, kā noteikts Kopīgajā reglamentā, sedz dalībvalsts, kurā ir ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izcelsme, vai fiziska vai juridiska persona, kas minēta Ženēvas akta 5. panta 2. punkta ii) apakšpunktā, vai saņēmējs, kā definēts Ženēvas akta 1. panta xvii) punktā. Dalībvalstis var pieprasīt, lai fiziskā vai juridiskā persona vai saņēmējs samaksātu dažas vai visas maksas.

14. pants

Īpaša finansiāla iemaksa

Ja tiek gūti ienākumi no Īpašās savienības saskaņā ar Ženēvas akta 24. panta 2. punkta v) apakšpunktu, Savienība var veikt īpašu iemaksu, ievērojot Savienības gada budžetā šim nolūkam pieejamos līdzekļus.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz šādas komitejas Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē attiecībā uz šādiem produktiem:

a) attiecībā uz vīna nozares produktiem, uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 92. panta 1. punkts, – Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar minētās regulas 229. pantu;

b) attiecībā uz aromatizētajiem vīna produktiem, kas definēti Regulas (ES) Nr. 251/2014 3. pantā, – Aromatizēto vīna produktu komiteja, kas izveidota ar minētās regulas 34. pantu;

c) attiecībā uz stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾ 2. pantā, – Stipro alkoholisko dzērienu komiteja, kas minēta Regulas (ES) 2019/787 47. pantā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.), daļēji spēkā līdz 2021. gada 24. maijam.

- d) attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem, uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 1151/2012 2. panta 1. punkta darbības joma, – Lauksaimniecības produktu kvalitātes politikas komiteja, kas izveidota ar minētās regulas 57. pantu.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

16. pants

Pārraudzība un pārskatīšana

Līdz 2021. gada 14. novembrim Komisija novērtē Savienības dalību Ženēvas aktā un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Novērtējuma pamatā cita starpā ir šādi aspekti:

- a) to ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu skaits, kuras ir aizsargātas un reģistrētas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un attiecībā uz kurām ir iesniegti starptautiskās reģistrācijas pieteikumi, un to gadījumu skaits, kad aizsardzību noraidīja trešās Līgumslēdzējas puses;
- b) to trešo valstu skaita izmaiņas, kuras piedalās Ženēvas aktā, un Komisijas īstenotā rīcība minētā skaita palielināšanai, kā arī Savienības tiesību aktu par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm aktuālā stāvokļa ietekme uz Ženēvas akta pievilcību trešām valstīm; un
- c) to trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu skaits un veids, kuras Savienība ir noraidījusi.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2019. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

T. TUPPURAINEN

Komisijas deklarācija par ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības iespējamo attiecināšanu uz nelauksaimnieciskiem produktiem

Komisija pieņem zināšanai Eiropas Parlamenta 2015. gada 6. oktobra rezolūciju par ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības iespējamo attiecināšanu uz nelauksaimnieciskiem produktiem.

Komisija, papildinot 2013. gada pētījumu, 2018. gada novembrī uzsāka pētījumu nolūkā iegūt jaunus ekonomiskos un juridiskos pierādījumus par nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību vienotajā tirgū un papildu datus par tādiem jautājumiem kā konkurētspēja, negodīga konkurence, viltošana, patērētāju uztvere, izmaksas un ieguvumi, kā arī par nelauksaimniecisko produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības modeļu efektivitāti proporcionalitātes principa aspektā.

Saskaņā ar labāka regulējuma principiem un saistībām, kas noteiktas 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu, Komisija pārbaudīs šo pētījumu, kā arī ziņojumu par Savienības līdzdalību Ženēvas aktā, kā norādīts Regulas par Savienības rīcību pēc tās pievienošanās Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam pantā par uzraudzību un pārskatīšanu, un apsvērs iespējamās turpmākos pasākumus.

Komisijas deklarācija par regulas 11 panta 3. punktā izklāstīto procedūru

Komisija norāda, ka, ievērojot Savienības ekskluzīvo kompetenci, regulas 11 panta 3. punktā izklāstītā procedūra ir juridiska nepieciešamība, tomēr apliecina, ka saskaņā ar ES pašreizējo *acquis* jebkāda šāda Komisijas iesaistīšanās notiktu izņēmuma un pienācīgi pamatotos gadījumos. Apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, Komisija darīs visu iespējamo, lai kopā ar to atrisinātu visas problēmas un izvairītos no negatīva atzinuma sniegšanas. Komisija norāda, ka ikviens negatīvs atzinums attiecīgajai dalībvalstij tiks paziņots rakstiski, un saskaņā ar LESD 296. pantu tajā tiks norādīti šādas rīcības iemesli. Komisija arī norāda, ka negatīvs atzinums nebūs šķērslis papildu pieteikuma iesniegšanai par to pašu cilmes vietas nosaukumu, ja negatīvā atzinuma iemesli pēc tam tiek pienācīgi novērsti vai vairs nav attiecināmi.
